

zijn bruid zou worden. Zij was een dochter van Maerten Rees en Geertruyt Arents de Waert, die 26 Aug. 1668 te Bergschenhoek getrouwd waren. 17 Juli 1669 was zij te Rotterdam gedoopt. 19 Augustus 1687 werd het huwelijk te Delfshaven door den stadsrentmeester voltrokken in het huis van den secretaris Post.

Margareta was wees, haar moeder was overleden te Delfshaven 23 Sept. 1680, haar vader was 16 Maart 1682 in Guinea gestorven op een reis, die hij in Maart 1680 als opperzeilmaker in dienst van de W.-I. Comp.kamer Rotterdam had aanvaard. Na zijn huwelijk had hij de ouderlijke zeilmakerszaak aan de Leuvehaven overgenomen, doch blijkbaar was dit niet gegaan en omstreeks 1679 had zijn vrouw hem door het Hof van Holland onder curateele laten stellen en als voogden over haar dochter benoemd den oud-burgemeester van Delft Hugo 'sGravensand en den Delfshavenschen koopman-bakker Johan Vijgh. Margareta was te Delft op school gedaan bij den schoolmeester Willem de Freyn¹⁾.

Van der Werff kon na zijn huwelijk met de beste vooruitzichten de toekomst tegemoet gaan. Te Rotterdam was zijn naam als schilder gevestigd. Door zijn vrouw, uit een patricisch geslacht gesproten en verwant met vele Rotterdamsche magistraten, waren zijn relaties en waarschijnlijk ook zijn middelen belangrijk uitgebreid. In de eerste jaren van zijn huwelijk woonde hij in den Houttuin, doch 1 Febr. 1692 kocht hij een huis op de Delftschevaart naast het Paradijs, dat hij weldra geheel naar zijn smaak liet verbouwen en inrichten, zoodat het bij den verkoop in 1732 – Margareta Rees stierf in Juni van dit jaar – „met alle de behangsels, platfons en schilderigh” meer dan het dubbele van den koopprijs opbracht; tegenwoordig Delftschevaart 63²⁾. In 1705 (27 Febr.) kocht hij er een tuin met tuinhuis aan de oostzijde van de Schiekade bij.

1) Not. archief 3849 akte 61 en 3852 akte 42. Zie ook Archief van de weeskamer te Delft. Boedelpapieren, rekening Margareta Rees overgeleverd door Gerrit Post op 23 Sept. 1687.

2) In de achterkamer waren wandschilderingen van zijn hand, die later door zijn schoonzoon Adriaen Brouwer zijn meegenomen naar Dordrecht en in zijn huis geplaatst. Of die daar nog zijn is mij onbekend; in de Voorloopige lijst der monumenten vond ik ze niet.